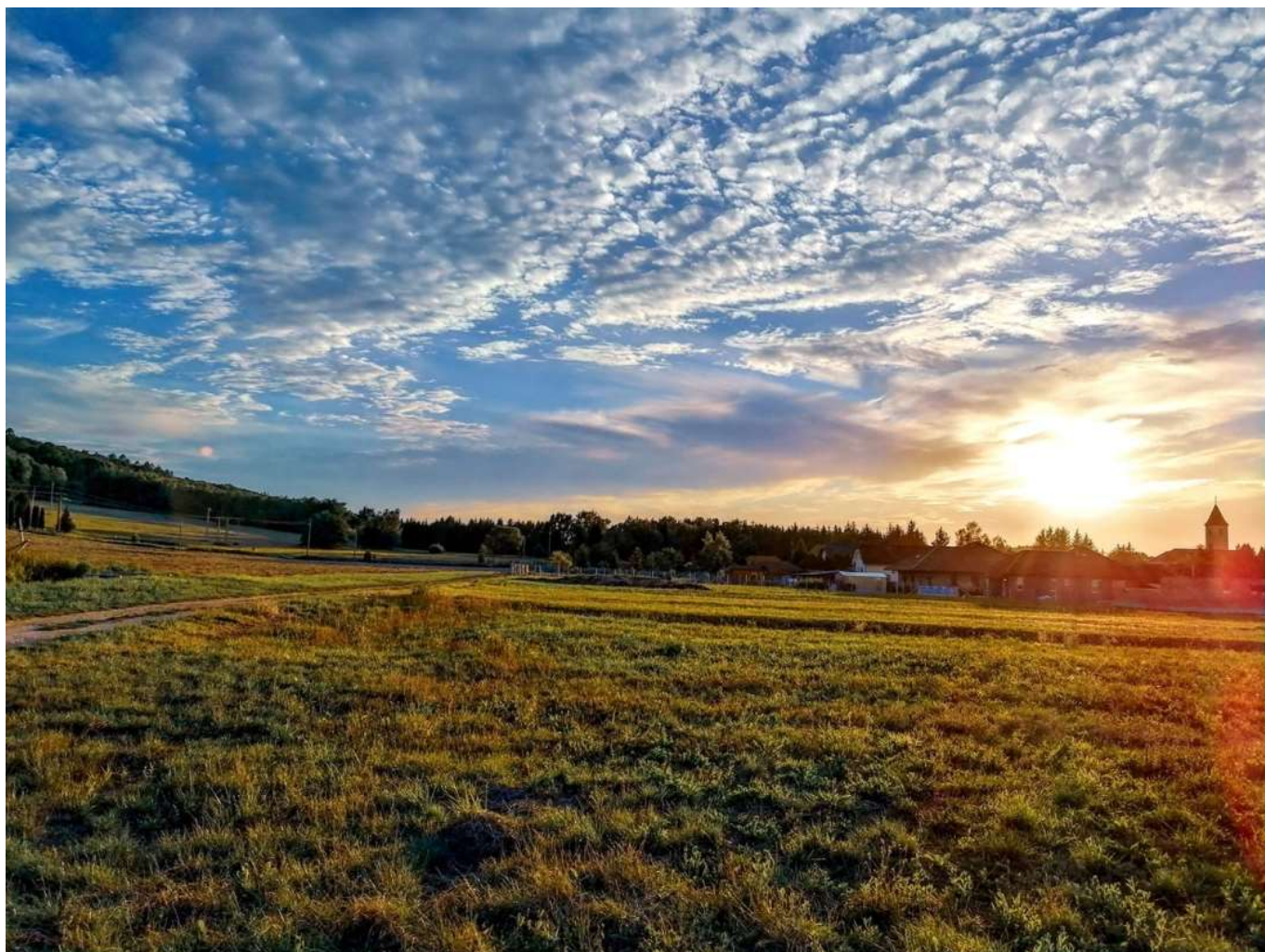

*„Téged keres a szívem, az én benső életem,
és Téged keresnek a mindennapos tetteim, a munkáim, a
fáradozásaim,
Téged keres a magányom, a halálom, és minden szomorúságom.
Téged keres, mert Te vagy az én reményem,
és Te vagy a szeretet a kezeimben, a jóság,
és Te vagy a hitem ragyogása, az örök életem.
Téged kereslek tehát és nem hiába, mert ott vagy a szívemben,
és meggyógyítod a szívet és hatalmat adsz a szeretetre.
Ott vagy az életemben, a tetteimben ott vagy,
és minden jótett a Te kegyelmed gyümölcse,
és ott vagy a magány órájában, a sötétben,
és Te vagy az én Örök Életem, az én üdvösségem Ünnepe.”*

Évközi 5. vasárnap

Jób 7,1-4.6-7
1Kor 9,16-19.22-23
Mk 1,29-39

Három helyszín, három történet.

Jézus ott van Simon Péter házában, és meggyógyítja anyósát.

Aztán ott van a város kapujánál, sok beteget visznek Hozzá,
és meggyógyítja őket, és kiűzi a gonosz lelkeket.

Aztán elmegy az elhagyatott, magányos helyre, hogy mindenkié legyen, mindenkié,
akiknek nincsen senkije.

Ez a három történet, ez a három helyszín a mi emberi életünket jelképezi.

Az emberi életünk a mi szívünk.

Az ember belül él, a lelkében, az érzéseiben, és ott van Jézus.

Ott van az ember benső otthonában, ott van a szívben.

És azért van ott, hogy meggyógyítsa a szívet.

Jézus rátette kezét a lázas betegre, aki gyenge volt, hogy a szolgálatot teljesítse,
és akkor erőt nyert, fölemelkedett és szolgált nekik.

Gyenge az ember szíve, vágyik, hogy a jót tegye, de kevés az ereje.

Jézus azonban ott van a szívben, és Jézus felszabadít téged a szeretetre,
felszabadít arra, hogy nagy legyen a lelked, hogy képes legyél megbocsátani,
hogy képes legyél szelíd lenni, hogy képes legyél arra,
hogy akik átkokat mondanak reád, áldást mondj nekik.

Mert Jézus ott van a szívben, és az ember gyenge szívét megerősíti.

Itt, a szívben a reménynek van a helye.

A remény a vágyódó, a jóra törekvő szív a reménytelenségben,
a gyengeségben Jézustól kap erőt és olyan reményt,
amely nem csalatkozik meg.

Jézus emeli föl a szívedet, hogy fölötte legyél a gyengeségednek.

És ott van Jézus a város kapujánál, a nagy téren,
ahol jönnek és mennek az emberek, ahol zajlik az élet.

Az ember élete a külső, a tettekből fölépített mindennapok.

És ezek a mindennapok, a mindennapok tettei
a szeretet jótettei kell hogy legyenek.

De az ember itt is beteg.

Mennyi beteget vittek oda a kapuhoz!

Mennyi hordágyat hordoztak az utakon!

Vakokat vezettek és némák nyújtották ki kezeiket.

A te életed is erőtlenségre, törökre, gyenge a szeretet tetteire.

De ott van Jézus.

Ott van Jézus minden napjaidban, ott van Jézus az utaidon,
ott van, amikor meg kell tenned a jó tetteket.

És Jézus ad neked szeretetet.

A kevés szeretet, a törökre, a kiféledett láb, a vak szemek,
a szép szavakat kimondani néma ajkak helyett

Jézus nyitja meg a te beszéledet és mozdítja meg a kezedet,

hogy megsimogasd a fejeidet, hogy megtedd a jó cselekedetet,
az életedet, a szeretetet.

És Jézus elment a magányos helyre.

A magányba ment, ahol nincsen senki se, csak te egymagad.

Az ember magányába ment el Jézus, és ez a magány az ember halála.

A halál, ahol senki sem segíthet, ahol egymaga van az ember,
ahol nincsen senkije, de ott van Jézus.

Jézus veled van a halálod magányában,

hogy azt a gyengeséget, azt a sötét magányt, amit a halál ad neked,

Ő, a már derengő Hajnal, a hajnali Sugár, aki nem lát alkonyt sohasem,
hogy fényessé tegye, hogy életté a halálodat.

Életté, amely felett a halálnak hatalma nincsen, hogy fénybe borítson,
hogy eloszlassa a sötétet.

Ott van Jézus a halálodban, és örömet ad neked a keserűség pohara helyett.

Hirdette Jézus az örömet.

Ment, ment mindenkihez.

Járta körül az egész világot, és a föld határáig ment el,
és ott áll minden magány mellett.

Ő a te Társad.

Az ember halála nemcsak az életének az utolsó sóhajtása.

Az ember halála ott van minden könnyben, minden szomorúságban.

Az ember halála ott van minden magányos órában.

És ott van Jézus, ott van melletted, Ő a te hűséges Barátod, a te Társad.

És hitet ad ebben a sötétben.

A hit tündöklő fényét ragyogtatja föl, a Fényt,
amelyben látod színről színre, látod a te Istened fényes arcát,
és szemléled Őt mindörökké.

Íme, a mai vasárnap tanítása: Jézus ott van.

Ott van a szíved otthonában, és ott van a minden napjaid útjain,
és ott van Jézus a magányod pusztájában, a halálban.

Jézus ott van.

És ezért olyan bátran mondhatod te is, mondhatod önmagadnak Péter apostollal:
Mindenki téged keres.

Téged keres a szívem, az én benső életem,

és Téged keresnek a mindennapos tetteim, a munkáim, a fáradozásaim,

Téged keres a magányom, a halálom, és minden szomorúságom.

Téged keres, mert Te vagy az én reményem,

és Te vagy a szeretet a kezeimben, a jószág,

és Te vagy a hitem ragyogása, az örök életem.

Téged kereslek tehát és nem hiába, mert ott vagy a szívemben,
és meggyógyítod a szívet és hatalmat adsz a szeretetre.

Ott vagy az életemben, a tetteimben ott vagy,

és minden jótett a Te kegyelmed gyümölcse,

és ott vagy a magány órájában, a sötétben,

és Te vagy az én Örök Életem, az én üdvösségem Ünnepe.

Ámen.